

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30

гр. Пловдив , 19.04.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
закрито заседание на деветнадесети април, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Васил С. Гатов
Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

като разглежда докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно
наказателно дело № 20215000600207 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XXII - чл. 3* вр. с чл. 440 ал.2 от НПК.

Образувано е по постъпила жалба от адв. К=, действащ от името на Г. М. Б. против определение №260238/30.03.2021г., постановено по ЧНД № 140/2021г. по описа на ОС – Стара Загора, с което е оставено без уважение предложението на Началника на Затвора – Стара Загора за условно предсрочно освобождаване на осъдения от изтърпяване на остатъка /две години, един месец и 15 дни към момента на подаване на предложението/ от наложеното му наказание девет години лишаване от свобода, определено с Присъда от 02.06.2016г. постановена по дело № 34 Т 11/2015г. - 4350 на Областен съд – гр. О., Република Ч..

В жалбата се навеждат доводи за липса на мотиви относно взетото от окръжният съд решение, за непълно, некоректно и необективно анализиране на относимите към предмета на делото материали от затворническото досие, за необосновано подценяване и несъобразяване със становища на затворническата администрация, натоварени с корекционната дейност и изпълнението на плана на присъдата спрямо осъдения Б.. След подробно излагане на всички положителни за жалбоподателят констатации, се прави искане атакуваното определение да се отмени, а предложението на затворническата администрация, направено по реда на чл.440 от НПК да се уважи и осъденият Г. М. Б. да бъде предсрочно условно освободен от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание лишаване от свобода.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с изложените в протеста оплаквания и материалите по приложеното дело, за да се произнесе намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подаден в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на

обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално ДОПУСТИМА, а разгледана по същество и ОСНОВАТЕЛНА.

Безспорно е установено по делото, че лишеният от свобода Г.Б. към момента търпи наказание – девет години лишаване от свобода, наложено му с посочената по-горе присъда, с която е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.354а ал.1 от НК. Осъденият е постъпил в затвора на 02.02.2018г., с начало на изтърпяване на наказанието 27.11.2014г., от когато е бил предварително задържан. Според официалната справка от Затвора – Стара Загора той е полагал и общественно – полезен труд. Към датата на подаване на предложението осъденият е изтърпял ефективно бг. 3м. 19д. и от работа бм. 26д. Към датата на евентуалното влизане в законна сила на атакуваното определение на окръжния съд /07.04.2021г./, остатъкът от наказанието възлиза на 2г. 25д.

При тези обективни данни не може да има спор, че е налице първата законова предпоставка за предсрочно условно освобождаване на Б. по смисъла на чл.70 от НК и даденото в Постановление № 7 от 27.VI.1975г., Пленум на ВС, изм. с Постановление № 7 от 6.VII.1987г. тълкуване / т.2, б.“б“/, тъй като е изтърпяно фактически повече от половината от наложеното наказание. Според даденото в постановлението тълкуване, за "фактически" изтърпяно наказание се счита срокът на пребиваването на осъдения в местата за изтърпяване наказанието лишаване от свобода, признатото предварително задържане и времето, прекарано в домашен отпуск. И това фактически изтърпяно наказание / към 07.04.2021г./ възлиза на бг. 4м. и 10д.

Окръжният съд е приел, че втората, кумулативно предвидена предпоставка за предсрочно условно освобождаване на осъдения Б. не е налице. Единствените изложени съображения в подкрепа на този извод са базирани на срока на изтърпяване на наказанието в условията на затвора, който срок окръжният съд е счел за недостатъчен, за да се постигне пълно и устойчиво поправяне на осъденото лице. Посочено е и, че този срок е минимален, преценен в контекста на определеното с присъдата наказание от 9г. лишаване от свобода. На тази база е счетено, че обстоятелствата, при които престъплението е извършено и неговата висока обществена опасност водят до извод, че при условното предсрочно освобождаване на Б. целите по чл.36 от НК няма да се постигнат и най – вече генералната превенция на наказанието.

Изложените мотиви не могат да се споделят. Защото, за прилагането на института за предсрочното освобождаване на лишен от свобода, на преценка и анализ подлежат единствено обстоятелства, настъпили след постановяване на присъдата и привеждането ѝ в изпълнение, т.е., посткриминалното личностно развитие на осъденото лице. Ирелевантни за решаване на въпросите по делото са тежестта на извършеното престъпление и обществената опасност на осъденото лице, все фактори, обсъдени и взети предвид в процеса по индивидуализация на наложеното с присъдата наказание. Повторна оценка на едни и същи обстоятелства, макар и през призмата на различни институти, е неправилен подход и както в цитираното вече постановление е посочено, при решаване на въпросът за наличието на основания за предсрочно условно освобождаване съдът не може да се позовава на обстоятелствата по чл.54 и чл.55 от НК и на квалифициращите признаци на деянието. Отказът на условно предсрочно освобождаване не може да се базира и само на размера на неизтърпяната част от наказанието, според чл.439а ал.3 от НПК. Дължи се анализ и обсъждане единствено на поведението на осъденият по време на изтърпяване на наказанието и дали той е дал

доказателства, че се е поправил.

И както в жалбата се сочи с основание, такива доказателства за поправянето на осъдения Б. са налице. Без съмнение Началникът на Затвора, ИСДВР и инспекторът – психолог са лица от затворническата администрация, натоварени със задачата да извършват корекционна дейност по отношение на осъденото лице, да проследяват резултатите от оказваните спрямо него възпитателни и поправителни дейности, да правят оценка на риска от рецидив, както и оценка на степента на постигнатото положително развитие в личността на осъдения. Спрямо Б. всички становища, дадени от затворническата администрация за предсрочното му условно освобождаване са положителни, като се счита, че проведеният спрямо този осъден корекционен процес е дал своите добри резултати и към днешна дата е приключил успешно. Принципно съдът не може да игнорира становището на затворническата администрация, като то не следва да е произволно и формално, без значение дали е положително/отрицателно за осъденото лице, а следва да намира опора и в доказателствата по делото. В случая тези доказателства, относими към дължимата се от съда оценъчната дейност, макар и формално да се съдържат в атакуваното определение, не са анализирани обстойно и подробно от окръжния съд и значението им неоснователно е пренебрегнато.

В досието на лишения от свобода Б. са приложени всички негови оценки и характеристики, давани по време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, като впечатление прави, че и към момента на постъпването му в затвора и към настоящия момент само положителни за осъденият данни в тях се съдържат. Адаптиран добре към новата за него затворническа среда, с която за първи път се среща, Б. е постъпил с ниска оценка на риска от рецидив – 30т., който бързо е снижен и понастоящем възлиза на 15т. В първоначално фиксираните като проблеми зони – начин на живот, обкръжение и умения за мислене към датата на последните му оценки, е констатирано значително снижаване и Б. вече осъзнава, признава и се отнася критично към правонарушението, показва положителен растеж в уменията си за мислене и начин на живот. Многократно е награждаван, като доброто му поведение в затвора е намерило своето отражение в определянето му за отговорник на групата лишени от свобода в неговата килия, както и до замяна на строгият първоначален режим с общ. Б. е демонстрирал желание да полага обществено – полезен труд и такъв е полагал, като хигиенист полага и сега и то доброволно и неплатено, при което се е доказал като отговорна, дисциплинирана и изпълняваща прецизно поставените трудови задачи личност, изявил е желание и се е включил в образователната дейност в затвора, записвайки се и посещавайки отговорно и с усърдие обучението на 8 – клас, на който също е избран за отговорник. Не без значение е и семейното му положение и постоянната, трайна и устойчива подкрепа, която членовете на семейството му дават и те, наред с предприетите образователни квалификации в комплекс дават добра перспектива и за ресоциализацията на Б. в обществото.

Вярно е казаното от окръжният съд, че доброто поведение в затвора е задължение на всеки лишен от свобода по смисъла на чл. 96 ЗИНЗС. Но, с поведението си в затвора Б. е демонстрирал желание за поправяне, а посочените по-горе положителни прояви, като израз на това желание и намерение, надхвърлят минимума от прояви на „добро поведение“ и с тях Б. е демонстрирал, че е поел трайно, ясно и необратимо по пътя на поправянето си и обосновано се очаква, че ще продължи по него.

Или, налице са предвидените в закона предпоставки за предсрочното условно

освобождаване на Г. М. Б. от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание лишаване от свобода. На същият следва да се определи изпитателен срок, който е идентичен с остатъка от наказанието към днешна дата – 2 г. и 13д.

В съответствие с направеното предложение от затворническата администрация в рамките на изпитателният срок, за 1 година от него, спрямо Б. следва да се прилага и пробационната мярка „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“.

Мотивиран от горните съображения, ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД:

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №260238/30.03.2021г., постановено по ЧНД № 140/2021г. по описа на ОС – Стара Загора и вместо това:

ПОСТАНОВЯВА предсрочно условно освобождаване на лишеният от свобода Г. М. Б., роден на ***г. в гр. С.З., живущ в гр. С.З., ул. „В.“ №*, българин, български гражданин, неженен, с начално образование, с ЕГН *****, осъден с Присъда от 02.06.2016г. постановена по дело № 34 Т 11/2015г. - 4350 на Областен съд – гр. О., Република Ч., приета за изпълнение с определение от 23.04.2018г., постановено по ЧНД №1093/2018г. по описа на СГС, досежно неизтърпяната част от наказанието, а именно две години и тринадесет дни.

ОПРЕДЕЛЯ изпитателен срок в размер на две години и тринадесет дни.

НАЛАГА на основание чл.70 ал.6, изр. 2- ро от НК на лишеният от свобода Г. М. Б. в рамките на изпитателният срок пробационна мярка „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от една година, която ще се изпълнява на посоченият от осъдения Б. адрес – гр. С.З., ул. „В.“ №*.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на протест и обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____